

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และแนวทาง การแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน

- ▶ ด้านการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มี
มาตรฐาน อย่างยั่งยืน
- ▶ ด้านการพัฒนากระบวนและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า
ภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่
เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
- ▶ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความ
เข้มแข็งของชุมชนในการบริการด้านการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการแก้ไข ของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ในการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดฯ ได้ประมวลความคิดเห็น สภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไขจากประชาชนในพื้นที่จังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง ซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สะท้อนมุมมองการพัฒนาจากกลุ่มบุคคลที่จะมีส่วนได้ส่วนเสียจากการแปลงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ไปสู่แผนปฏิบัติการ และการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ โดยตรงความคิดเห็น และข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจปัญหา ความต้องการ และแนวทางการแก้ไขจากภาคประชาชนจะเป็นเสมือนกลไกในถ่ายทอดข้อมูลทุกมิติ และแนวทางตามยุทธศาสตร์ในระดับต่าง ๆ ให้เป็นแผนภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยจังหวัดต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันได้รวบรวมความคิดเห็นจากประชาชนในลักษณะที่แตกต่างกันไป และครอบคลุมรายละเอียดในหลากหลายประเด็น ดังนั้น เพื่อให้สามารถนำข้อมูลในส่วนนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดฯ จึงได้สรุปสาระสำคัญของสภาพปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา และจุดเน้นของการพัฒนาตามประเด็นยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ประเด็น ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์การสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรที่มีศักยภาพในพื้นที่เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการบริการด้านการท่องเที่ยว ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1: ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน อย่างยั่งยืน

สาระสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์นี้จะเกี่ยวข้องกับเพื่อรักษาแหล่งท่องเที่ยวในอันดามันยังคงสภาพธรรมชาติที่สมบูรณ์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวระบบนิเวศสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเน้นพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ รวมถึงยกระดับบุคลากรให้มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชื่อมโยงกับภาคบริการ พร้อมสนับสนุนการสร้างกิจกรรมใหม่ๆ รวมถึงการบูรณาการระหว่างหน่วยงานซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักนำไปสู่การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดให้เติบโตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก ได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืนและสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

➤ สภาพปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางทะเล รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

(1) ปัญหาเส้นทางการคมนาคมขนส่งค่อนข้างกระจุกตัวอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ในขณะที่เส้นทางการคมนาคมอื่น ๆ ไม่สะดวกและปลอดภัย เส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงจังหวัดบางจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ ยังมีสภาพเป็นถนน 2 ช่องจราจร โดยเฉพาะทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งสายหลักของภาคใต้ฝั่งอันดามัน และยังมีปัญหาการคมนาคมขนส่งระหว่างพื้นที่ในส่วนของแผ่นดินใหญ่กับเกาะต่าง ๆ ทั้งที่เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนและแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากทำเทียบ

เรือไม่ได้มาตรฐานและร่องน้ำมีสภาพตื้นเขิน รวมถึงเส้นทางการเดินทางโดยเครื่องบินค่อนข้างจำกัด เป็นอุปสรรคต่อการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ในขณะเดียวกัน จำนวนยานพาหนะ และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในเขตเมืองของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ก่อให้เกิดปัญหาความแออัดในพื้นที่ สะท้อนปัญหาด้านความพร้อมและคุณภาพของการบริการพื้นฐาน และการบริหารจัดการของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(2) ปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม และความสมบูรณ์ตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวปัจจุบันที่อยู่ในเกณฑ์ถดถอยเป็นปัญหาที่ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ กำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบจากการเพิ่มปริมาณของนักท่องเที่ยวและจากภัยธรรมชาติ ขาดการพัฒนาและดูแลที่ต่อเนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกสาธารณะไม่เห็นถึงความจำเป็นในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว

(3) การขาดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดเป็นสาเหตุหนึ่งส่งผลต่อการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวดั้งเดิมภาครัฐ ภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์และทำการตลาดด้านการท่องเที่ยวให้กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ซึ่งคนส่วนใหญ่รู้จักแล้วเพียงอย่างเดียว การประชาสัมพันธ์ในระยะเวลาที่ผ่านมา ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยว ให้กระจายตัวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ

(4) ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับต่างๆ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ที่ยังมีความเข้าใจในแนวความคิดเรื่องการทำงานแบบบูรณาการอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ที่ผ่านมาในบางเรื่องไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่สะท้อนความขัดแย้งทางการเมืองของสมาชิกในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นขาดจิตสาธารณะ การแก้ปัญหาขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง รวมถึงภาคเอกชนในพื้นที่ยังดำเนินธุรกิจที่เล็งเห็นเฉพาะประโยชน์ส่วนตัว

➤ ความต้องการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาของประชาชน

(1) ควรสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่า ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมความร่วมมือฟื้นฟูธรรมชาติ เช่น การปลูกปะการังเทียม สนับสนุนแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยกำหนดมาตรการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการฟื้นฟูและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างยั่งยืน

(2) ปรับปรุง และส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการด้านการท่องเที่ยว ให้มีมาตรฐานสากล รวมถึงส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้ประกอบการ ตระหนักถึงความสำคัญในการต้อนรับนักท่องเที่ยวบนจิตสำนึกในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี

(3) จัดประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ประชาชน ซึ่งในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเห็นตรงกันว่า เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่ม

จังหวัดฯ จากการสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง

(4) ให้องค์กรส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และกำหนดมาตรการในการรักษามาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

(5) สำรวจแหล่งท่องเที่ยวชุมชน จัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ให้มีความสวยงาม น่าสนใจ และน่าประทับใจเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวชม กระจายรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการรองรับกับการส่งเสริมการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น โครงการมัดคุเทศก์น้อย

(6) เพิ่มความเข้มงวดในการรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักท่องเที่ยว และประชากร โดยเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ฝึกอบรมอาสาสมัครในชุมชนให้มีความรู้ในการบริหารจัดการความปลอดภัย และคุ้มกันชุมชนของตนเอง ติดตั้งไฟฟ้าตามถนน หนทางต่าง ๆ ติดตั้งกล้อง CCTV ในพื้นที่ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

(7) ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกระดับ ทำในระดับกระทรวง กรม จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อผลักดันสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดให้เหมาะสมเป็นระบบ เชื่อมโยงระหว่างการเดินทางคมนาคมสายหลัก สายรอง และท้องถิ่นทั้งทางบกและทางทะเล รวมถึงการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมกับท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต กระบี่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว นักลงทุนและประชาชนได้สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย ลดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ในประเด็นยุทธศาสตร์นี้เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดให้มีการสร้างมูลค่าที่สูงขึ้น โดยเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพ นวัตกรรมเข้ามาสร้างมูลค่าสินค้าแปรรูป และพัฒนาการเพาะปลูก การทำประมง และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมูลค่าสูง การเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และช่วยลดต้นทุนการผลิต สามารถสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายเกษตรกรได้อย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาอย่างบูรณาการ

➤ สภาพปัญหาเกี่ยวกับสินค้า และศักยภาพของภาคการเกษตร ของวิสาหกิจชุมชน

(1) รายได้และเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดยังผูกขาดเฉพาะในภาคธุรกิจท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว โดยมูลค่าทางเศรษฐกิจยังคงพึ่งพิงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและขาดการเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจอื่น ๆ ส่งผลให้เกิดปัญหาความแตกต่างทางสถานภาพทางสังคม และชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ประกอบการและเกษตรกรภายในกลุ่มจังหวัดฯ

(2) ปัญหาด้านการเกษตรเป็นจุดอ่อนสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยในปัจจุบันเกษตรกรจำเป็นต้องเผชิญกับปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ยต่างๆ ที่มีราคาสูงขึ้น พื้นที่เพาะปลูกมีลดน้อยลง บางส่วนยังขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี และขาดเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ มีหนี้สินที่ยังต้องการให้ภาครัฐเข้าไปให้ความรู้และสนับสนุนเงินทุน

(3) ผลผลิตทางการเกษตรบางรายการมีราคาตกต่ำ และไม่มีเสถียรภาพ ราคาสินค้าพืชเศรษฐกิจภาคการเกษตร (ปาล์ม ยางพารา) มีความผันผวน และพืชที่เพาะปลูกส่วนมากเป็นพืชเชิงเดี่ยวที่อาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความเสื่อมโทรมของดินได้ ไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตร

(4) เส้นทางขนส่งภาคการเกษตรไม่สะดวก ขาด รุด สร้างภาระค่าใช้จ่ายด้านการขนส่ง

(5) การเจริญเติบโต และการขยายตัวของสังคมเมืองจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ ส่งผลต่อระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติที่เคยมีอยู่ในสังคมแต่ดั้งเดิมเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากมีประชากรต่างถิ่นเดินทางเข้ามาอยู่อาศัย และประกอบอาชีพเป็นจำนวนมากทำให้ขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน รวมถึงภาระหน้าที่ในเวลาอันจำกัด และแนวทางการใช้ชีวิตรูปแบบใหม่ส่งผลให้คนส่วนใหญ่พึ่งตนเอง อันนำไปสู่การแบ่งพรรคแบ่งพวกในสังคม

(6) ปัญหาเอกสิทธิ์ที่ดินทำกินของราษฎร เกษตรกรมีการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน

(7) การขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ สถานที่กักเก็บน้ำและแหล่งน้ำจากระบบชลประทานในระบบมีพื้นที่น้อย

(8) ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีการเกษตรในการเพาะปลูก

(9) ปัญหาขาดแคลนแรงงานภาคการเกษตร ต้องพึ่งแรงงานต่างด้าว จึงเป็นอีกหนึ่งประเด็นสำคัญที่กลุ่มจังหวัดฯ จะต้องแก้ไข การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการ การขาดการประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ปัญหาแรงงานต่างด้าวนั้นนอกเหนือจากจะเป็นอุปสรรคต่อการจัดระเบียบสังคมในพื้นที่แล้วนั้น ยังส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ความระแวงต่ออาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการแพร่กระจายของยาเสพติดอีกด้วย

(10) ขาดการทำนำผลงานวิจัยมาพัฒนาต่อยอดในการผลิตสินค้าเกษตรและประมง รวมทั้งการจัดการตลาดในระดับ SME และตลาดเพื่อการส่งออก ทำให้มูลค่าภาคการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ ไม่เกิดรายได้เพียงพอในการพัฒนาสาขาเกษตรกรรมและสัตว์น้ำ

➤ ความต้องการและแนวทางการแก้ไขปัญหจากภาคประชาชน

(1) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการผลิตพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา และผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ รวมถึงการประมง และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งมูลค่าสูง รวมถึงขยายองค์ความรู้ในการจัดเก็บผลผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรในกรณีที่จะต้องเผชิญปัญหาภาวะราคาสินค้าเกษตรผันผวน (ตกต่ำ) รวมถึงการเผยแพร่เทคโนโลยีการผลิตพลังงานทดแทนจากปาล์ม น้ำมัน หรือกากของเสียจากการเกษตรอื่นๆ

(2) พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการสร้างรายได้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และรักษาฐานการผลิตให้เป็นของเกษตรกรในท้องถิ่น ไม่เน้นการสร้าง ความมั่นคงตามแนววัตถุนิยม และที่สำคัญที่สุดคือบูรณาการระบบการผลิตภาคการเกษตร (พืช ประมง และปศุสัตว์) เข้ากับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และภาคการผลิตในพื้นที่เพื่อสร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ ให้แก่เกษตรกรและประชาชนอย่างทั่วถึง

(3) การลดต้นทุนการผลิตภาคการเกษตร เช่นการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ แทนปุ๋ยเคมี รวมทั้งอาหาร และเวชภัณฑ์ของปศุสัตว์ และการทำประมง

(4) การเร่งหาพื้นที่เพาะปลูกให้กับเกษตรกร เพื่อลดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวน

(5) สนับสนุนส่งเสริมการให้ความรู้ วิชาการและเทคโนโลยีการเกษตรที่ทันสมัย รวมถึงการ ส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสาน รวมไปถึงช่องทางการตลาด

(6) สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพและสนับสนุนการจัดตั้งแหล่งในการจำหน่ายสินค้าชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร รวมทั้งอาหารและเวชภัณฑ์ของปศุสัตว์และสัตว์ น้ำ การปรับรูปแบบของสินค้า OTOP ให้มีความน่าสนใจ และน่าจับจ่ายใช้สอย บนพื้นฐานการผลิตที่มี คุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานระดับสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการบริการ ด้านการท่องเที่ยว

➤ สภาพปัญหาศักยภาพของบุคลากร เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

1) ปัญหาเรื่องการขาดแคลนบุคลากร หรือทักษะของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว จัดเป็นอีก หนึ่งอุปสรรคสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ ไม่จำกัด เฉพาะปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวและการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ แต่ผู้ประกอบการบางส่วนในพื้นที่ยังมีความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพที่ไม่มีประสิทธิภาพ เพียงพอในการแข่งขัน การรวมกลุ่มของเครือข่ายผู้ประกอบการในบางพื้นที่ยังไม่เข้มแข็งเพียงพอที่จะ สร้างอำนาจในการต่อรองเชิงเศรษฐกิจ

➤ ความต้องการและแนวทางการแก้ไขปัญหาจากภาคประชาชน

1) แนวทางการพัฒนาบุคลากรในสาขาธุรกิจต่างๆ ภาคประชาชนในกลุ่มจังหวัดฯ นำเสนอว่า ควรจัดตั้งหรือปรับปรุงศูนย์พัฒนาทักษะโดยร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้การอบรมสัมฤทธิ์ผลและเกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้ง ให้ความสำคัญกับศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการประกอบอาชีพ โดยการส่งเสริมและพัฒนา บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ และจัดสร้างกลุ่มอาชีพให้มีแหล่งในการจำหน่ายสินค้าในชุมชน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เทคนิค กลยุทธ์ในการขายสินค้า และการพัฒนาทักษะให้ตรงกับความต้องการของ ตลาดแรงงานในพื้นที่

กล่าวโดยสรุป การแก้ปัญหาและการดำเนินงานตามแนวทางแก้ไขปัญหา ซึ่งสรุปจากแนวความคิดของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการพัฒนาพื้นที่โดยตรง จะวางอยู่บนพื้นฐานของการทำงานแบบบูรณาการอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การให้บริการ และยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว และการยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร และประมง อาทิเช่น ยางพารา ปาล์ม การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมูลค่าสูง สามารถเชื่อมโยงสาขาธุรกิจประเภทอื่นๆ เข้ากับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการตลาด การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันได้วิเคราะห์ถึงรายละเอียดในประเด็นต่างๆ และนำไปเป็นโจทย์ในการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็นหนึ่งในกลไกหลักสำหรับการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่แผนปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดฯ ประจำปี พ.ศ. 2557 ในส่วนต่อไป